

Aşağıdaki liste sadece %100 bursluluk sınavı için belirlenmiştir. %50 burs ve ücretli kazanan adayların da olduğu nihai listeler 11 Ağustos 2026 günü yayınlanacaktır.

3. Aşama sınavına davet edilen tüm adayların aşağıdaki kısaltılmış tiradı ezberleyerek gelmesi yeterlidir. Çalışma sınav esnasında yapılacağı için mizansen gerekmemektedir.

Sınav 10 Ağustos Pazartesi günü Sahne Khas'ta olacaktır. Tüm adaylar belirtilen sınav saatinden yarım saat önce kimlikleriyle birlikte sınav yerinde hazır bulunmalıdır. Aşağıdaki liste başarı sıralaması değil, numara sırası gözetilerek oluşturulmuştur.

10:00	12:00
Aday No	Aday No
2605	2925
2628	2935
2889	2960
2902	2970
2914	2986
2915	3035
2921	3036
2922	

SINAV PARÇASI:

Annem her zaman şuursuz değildi. On yaşımdan öncesine ait anılarımda gayet iyi bir anneydi. Her sabah elinde sıcak sütle uyandırırdu. Ne zaman istesem yumurtalı ekmek yapardı. Beni SÜREKLİ alışverişe götürürdü. Her gece iyi geceler öpücüğünü verirdi. Bir sürü çantası ve aksesuarı vardı. Yılbaşında ve doğum günümde hangi hediyeleri istesem alırdı. Kullandığı arabalar güzel olurdu. Havalı bir işi vardı. Yelken de kullanırdı, ata da binerdi, tenis de oynardı. İnce bir kadındı. Normal bir anneydi işte. Sarı saçlı, mavi gözlü, ön dişlerinin arası açık, 1.62 boyunda, kaslı bacakları olan, normal bir kadındı. Ben on yaşlarındayken her şey değişti ve annem iyi bir anne olmayı bıraktı. Tuhaf bir hamile göbeği yaptı, hamile olmadığı halde. Havalı işini kaybetti. Doğum günlerimi düzenli olarak unuttu. İyi geceler öpücüğünden vazgeçti. Beni sıcak sütle uyandırmayı bıraktı. Erkek arkadaşlar konusunda berbat bir zevk geliştirdi. Tüm parasını kaybetti. Bir tarikat tarafından beyni yıkandı ve insanları iyileştirme becerisine sahip olduğu yanılsamasına kapıldı. Çünkü son dokuz aydır Farkındalık ve Özdeşim Şifa Merkezi adında bir tarikata kaptırmıştı kendini.

Tarikat tatlı bir bina, etrafında uzanan güzel bahçeler, başka küçük binalar, bir de yüzme havuzundan ibaretti. Görsel olarak cafcaflıydı. Kesinlikle akraba olmayan on beş yetişkin merkezde bir arada yaşayıp çalışıyordu. Annem bu insanlarla kötü bir döneminde karşılaşmıştı. Danışmak için gitmişti. Birkaç ay sonra şirket küçülmeye gidip de annem o havalı işinden çıkarılınca şifa merkezi ona resepsiyonist olarak iş teklif etti ve hayatı değişti. Dışarıdan gelenlere ne gibi hizmetler mi veriyorlardı? Şifa, meditasyon, danışmanlık, yoga, inziva. Perdenin arkasında durum farklıydı tabi. Aslında şeytanca beyin yıkıyorlardı. Hepsi birbirinden tuhaftı.

Bir gün annemle araba kazası geçirdik. Beni piyano dersine götürüyordu. Bardaktan boşalırcasına yağmur yağıyordu ve yerler buzluordu. Biz de deli gibi hızlı gidiyorduk. Arabanın kontrolünü kaybettik ve araba ters döndü. Çok dramatik bir andı. Rondo Veneziano'nun La Serenissima'sını dinliyorduk o sırada. Barok müzikle rock karışımı bir şey düşünün. Bayağı *cool*'du. Camlar parçalanmıştı ama yaralarımız yüzeyseldi. Yine de acıyordu. Arabadan da çıkamıyorduk. Anneme, "birileri bizi görür, yardım çağırır değil mi?" diye sordum. Cep telefonları çok yaygın değildi daha. Bana endişe etmememi söyledi, tarikatından "sükût-i şifa" istemiş. Haa. Tamam o zaman ya. Hiç endişe etmeyeyim. Kırk dakika sonra bizi kurtaran tarikattakiler olmadı tabi, itfaiye geldi de kurtulduk. Çiftçinin biri görmüş haber vermiş. O gün çok değerli bir ders aldım. Bir tarikata kapıldıysanız ne yapıp ne eder sizi kendilerine inandırmanın bir yolunu bulurlar. O gün annem şüpheye düşebilirdi ama yok, çünkü meğer o çiftçi bizi onların şifa gücü sayesinde görmüş. Onlar kurtarmış bizi. Gerçi çiftçi o yolda sık sık bu tip kazaları görüyormuş ama olsun.